

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Říhové a soudkyně JUDr. Zdenky Ferešové a JUDr. Naděždy Žákové v právní věci [údaje o účastníkovi] [údaje o zástupci] proti žalované VLTAVA-LABE-PRESS, a.s., se sídlem České Budějovice, Nám. Přemysla Otakara II. č. 5, IČ: 61860981, [údaje o zástupci], o ochranu osobnosti, o odvolání žalované proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. října 2006 č.j. 11 C 14/2006 – 87,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadených vyhovujících výrocích ve věci samé (odst. III a [příjmení]) mění tak, že se zamítá žaloba, aby žalovaná zaplatila každému ze žalobců 100 000 Kč.
- II. Žalované se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

Soud prvního stupně v záhlaví označeným rozsudkem uložil žalované, aby každému ze žalobců zaplatila 100 000 Kč (odst. III a IV výroku) a zamítl žalobu, aby žalovaná uveřejňovala po dobu 14 dnů na první straně v internetovém deníku www.deniksip.cz a na první a čtvrté straně deníku Šíp omluvy ve znění v odst. I a II výroku za to, že uveřejnila fotografie z dopravní nehody vozidla BMW ze dne 31. 1. 2006, k níž došlo v Praze 8, Cínovecké ulici, zobrazující tělesné pozůstatky spolucestující zemřelé osoby po požáru vozidla, a aby každému ze žalobců zaplatila dalších 900 000 Kč (odst. V a VI výroku). Dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (odst. VII výroku).

Při rozhodování vycházel ze zjištění, že při dopravní nehodě vozidla BMW dne 31. 1. 2006 v Praze 8, Cínovecké ulici, zemřel spolucestující, syn žalobců, [jméno] [příjmení]. Dne 1. 2. 2006 uveřejnila žalovaná téměř shodné fotografie zobrazující ohořelý vrak vozidla s ohořelými tělesnými pozůstatky sedících osob, z nichž jedna byla syn žalobců, na internetovém deníku

www.deniksip.cz. a na titulní straně deníku Šíp. Zveřejnění předmětných fotografií považují žalobci za zásah do osobnosti zemřelého syna a rovněž za zásah do práva na jejich soukromí, a proto v žalobě uplatnili jednak nárok podle § 15 obč. zák. a jednak nárok podle § 13 obč. zák. Na základě provedeného dokazování, a to přes závěr o nevhodné volbě předmětných snímků pro dosažení cíle zpravodajství, soud prvního stupně dovedl nedůvodnost prvního uplatněného nároku, neboť uveřejněné snímky neznamenaly snížení cti či důstojnosti nebo úcty k zemřelému. Naproti tomu shledal neoprávněný zásah do soukromí žalobců. Pro účely zpravodajství nebylo zapotřebí zveřejnění předmětných snímků, z hlediska bezpečnosti silničního provozu nebyly snímky adekvátní a žalobci prokázali, že snímky zasáhly do jejich soukromého života, neboť si stále vybavují okolnosti úmrtí syna. V dané věci dovedl předpoklady pro přiznání náhrady nemajetkové újmy v penězích podle § 13 odst. 2 obč. zák., přičemž při stanovení její výše přihlédl k tomu, že k nejcitelnějšímu zásahu došlo nikoli zveřejněním snímků, ale v důsledku ztráty blízké osoby. Výrok o náhradě nákladů řízení odůvodnil vzhledem k poměrnému úspěchu účastníků § 142 odst. 2 o. s. ř.

Proti odst. III a IV výroku tohoto rozsudku podala žalovaná odvolání, v němž navrhovala, aby odvolací soud v této části žalobu zamítl. Přestože ztráta syna, nečekaná a tragická, je velmi těžká životní situace, nebylo podle ní v řízení prokázáno, že fotografie z nehody způsobila větší zásah do integrity žalobců než smrt syna. Namítala, že žalobci ani neuvedli tvrzení, jimiž by své nároky dokládali, že nenavrhlí žádné důkazy, že stejná výše peněz pro oba žalobce nebyla ani nijak zdůvodněna, stejně jako nebylo zdůvodněno, v jaké intenzitě vznikla újma smrtí syna žalobců a v jaké dopadem zveřejněných fotografií. V průběhu řízení nebylo konkretizováno, co ze zveřejněných fotografií je neoprávněným zásahem ke každému ze žalobců a nebylo prokázáno, že u každého žalobce zvlášť došlo k tak intenzivnímu zásahu, že by bylo třeba jej vyrovnávat finanční částkou.

Žalobci navrhli potvrzení rozsudku soudu prvního stupně. Uváděli, že z lékařské zprávy ze dne 16. 6. 2006 vztahující se k druhé žalobkyni a z výpovědi prvního žalobce vyplývá, že zveřejněné fotografické snímky ohořelého torza těla jejich dítěte zasáhly do jejich soukromého života, neboť se jim vybavují drastické okolnosti, za nichž ke smrti syna došlo. Jsou proto přesvědčeni, že jsou dány předpoklady pro přiznání náhrady nemajetkové újmy podle § 13 odst. 2 obč. zák., přičemž intenzitu zásahu dovozovali zejména z nereparovatelnosti následků zásahu a jejich přetrváváním.

Odvolací soud přezkoumal v rozsahu odvolání napadený rozsudek soudu prvního stupně a řízení mu předcházející podle § 212 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné. V nenapadených zamítavých výrocích zůstal rozsudek soudu prvního stupně nedotčen (§ 206 odst. 2 o. s. ř.).

Základním předpokladem odpovědnosti podle § 13 obč. zák. je existence neoprávněného zásahu objektivně způsobitelného narušit, popř. ohrozit osobnostní práva chráněná § 11 a násl. obč. zák.

V dané věci bylo v řízení prokázáno, že žalovaná uveřejnila dne 1. 2. 2006 na internetových stránkách www.deniksip.cz. a v deníku Šíp, jehož je vydavatelem, fotografie z dopravní nehody vozidla BMW ze dne 31. 1. 2006, na níž byly zobrazeny uhořelé pozůstatky syna žalobců. Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně dovozuje, že pro účely zpravodajství nebylo třeba uveřejňovat právě předmětné obrazové snímky. V tomto směru, a to shodně se závěrem komise pro etiku Syndikátu novinářů ze dne 19. 4. 2006, který k důkazu předložili žalobci, konstatuje překročení etické míry informování a na rozdíl od soudu prvního stupně dovozuje v dané věci neoprávněný zásah do osobnostních práv zemřelého syna žalobců, neboť přes zákonnou licenci ke zpravodajství, kterou žalovaná má, nerespektovala v minimální míře úctu a pietu k zemřelému synovi žalobců. Jak uvedeno shora, rozsudek soudu prvního stupně však v části týkající se nároku uplatněného podle § 15 obč. zák. nebyl předmětem přezkumu odvolacího soudu.

Ve vztahu k nároku žalobců uplatněnému podle § 13 obč. zák. odvolací soud nesdílí názor soudu prvního stupně, že v dané věci uveřejněním předmětných obrazových snímků došlo

k neoprávněnému zásahu do osobnostních práv žalobců, konkrétně do jejich soukromí. Soukromí, jako dílčí složka osobnosti fyzické osoby, která požívá ochrany podle § 11 obč. zák., je vnitřní intimní sféra jejího života vytvářená skutečnostmi jejího soukromého života, kdy účelem práva na ochranu soukromí je, aby tyto skutečnosti nebyly zpřístupňovány veřejnosti bez souhlasu této fyzické osoby. Podle již ustálené judikatury soudů, včetně Ústavního soudu, právo na soukromí zahrnuje i právo na rodinný život spočívající v udržování a rozvíjení vzájemných citových, morálních a sociálních vazeb mezi nejbližšími osobami. Smrt syna žalobců jejich rodinný život nereparovatelným způsobem narušila a jednoznačně tak zasáhla právě jejich soukromí. Žalobci, jak uvedeno shora, za neoprávněný zásah do soukromí považují uveřejnění předmětných fotografií. Přestože jejich uveřejnění i podle názoru odvolacího soudu mohlo vést k přetrvávajícímu emočnímu působení a k vyvolávání nepříznivých psychických stavů, není zásahem do shora vymezeného práva na soukromí, a to i za situace, kdy to žalobci takto cítí, neboť nemohlo ovlivnit jejich citové, morální, popř. sociální vazby a nezpřístupnilo ani vnitřní intimní skutečnosti jejich života. Pro rozhodování v dané věci totiž nejsou právně významné subjektivní pocity dotčených fyzických osob. Pokud by totiž byly, byla by podle názoru odvolacího soudu popřena stěžejní zásada, z níž se při rozhodování podle § 11 a násl. obč. zák. vychází, a sice objektivní hledisko. Přípuštěním možnosti subjektivního hlediska by se vytvořila situace, kdy by bylo třeba vyhovět každé žalobě na ochranu osobnosti jen na základě subjektivního negativního vnímání určité skutečnosti dotčenou fyzickou osobou.

Vzhledem k tomu, že odvolací soud neshledal neoprávněný zásah do osobnostních práv žalobců chráněných § 11 a násl. obč. zák. a v důsledku toho ani odpovědnost žalované podle § 13 obč. zák., změnil podle § 220 odst. 1 písm. a/ o.s.ř. odst. III a IV výrok rozsudku soudu prvního stupně tak, jak uvedeno ve výroku jeho rozsudku.

V důsledku změny rozsudku soudu prvního stupně rozhodoval odvolací soud podle § 224 odst. 2 o.s.ř. o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně. Tento výrok je odůvodněn § 142 odst. 1 o. s. ř. s použitím § 150 o.s.ř., kdy důvody hodné zvláštního zřetele odvolací soud shledává v existenci zásahu do osobnostních práv zemřelého syna žalobců, v nepřiměřeném a neetickém užití krajně nevhodných fotografií. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl podle § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 142 odst. 1, kdy ze shodných důvodů užil rovněž § 150 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné, ledaže dovolací soud dospěje k závěru, že ve věci samé jde o rozhodnutí zásadního právního významu. Dovolání lze podat do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Praha 17. dubna 2007

JUDr. Ludmila Říhová
předsedkyně senátu